

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqv̄et E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 12. de stimulo ex brevitare vitæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

CAPVT XII.

*De secundo stimulo perfectionis; qui est de morte,
ac fugacitate vitæ, Meditatio.*

PRÆLVDIVM I. erit, contemplari ea, quæ in imagi-
ne proponuntur.

Secundum, petere gratiam, ut diligentem rationem
temporis & occasionis, quæ modò offeruntur, habere
possis.

*Vita hæc
fugax.*

PVNCTVM I. O viator, vides, ubi stes, quàm fugiat vi-
ta tua, quæ te expectet æternitas: Obsecro te, quid mo-
raris vel ad momentum converti? quem expectat æ-
ternitas, quem spectat Sanctissima Trinitas, & tota
cælestis curia, adspice ut omnia quæ circa te sunt, fluât;
adspice & considera vitam hanc, divitias, honores, ac
voluptates instar navis, fluminis, volucris, sagittæ, fumi
ac floris fugere. quod Salomon eleganter expressit:

Sap 5.

Transferunt, ait in personâ impiorum, omnia illa tam-
quam umbra, & tamquam nuntius percurrens, & tam-
quam navis quæ pertransit fluctuantem aquam: cuius,
cùm præterierit, non est vestigium invenire, neque se-
mitam carinæ ejus in fluctibus: aut tamquam avis, quæ
pertransvolat in aëre; cuius nullum invenitur argumē-
tum itineris: aut tamquam sagitta emissâ in locum de-
stinatum, divisus aër cōtinuò in se reclusus est, ut igno-
retur transitus illius; sic & nos nati continuò defimus
esse. Spes enim impii tamquam lanugo, quæ à vento
tollitur; & tamquam spuma gracilis, quæ à procellâ dis-
pergitur: & tamquam fumus, qui à vento diffusus est,
& tamquam memoria hospitis unius diei prætereuntis.
Itaque dum tempus est, operemur bonum, & ambule-
mus dum lucem habemus, ne tenebræ nos compre-
hendant, & januâ clausâ audiamus illud triste: Nescio
vos. *Aspira*, ut sup. pag. 8. *Hæcine firma fide*, ibid.

*Galat. 6.
Ioan. 12.
Luc. 13.*

Secundò, attende, quid de præteritis lustris, annis,
mensibus & transitoriis rebus, ubi transferunt, superstit;
nihil

nihil sanè, nisi benè vel malè factorum jucunda aut tristis recordatio & æternitas. quocirca statue, utram hanc ex horâ perpetuam habere malis, & quo pacto jam orare, vivere, &c. Sanè nemo sapiens unâ horulâ epulari, recreari, honorari optabit, potiùs quàm æternum. *Hæc in vera, ut sup. pag. 7.*

PUNCTVM II. Memoriâ repete casus repentinos eorum, quos aliquando nosti, & attende ac appende tibi & cuivis accidere posse, quod cuiquam; ac horam omnem velut ultimam ob oculos pone. Cæsarius ait, Omnis dies velut ultimus ordinandus est, tu etiam ad horam transfer: & cum incertus sis, quo loco te mors expectet, tu illam omni loco expecta: siquidem talem te iudicat Deus, qualem te invenit, cum vocat, ait Cyprianus atque ita ab horâ unâ pender longissima æternitas; hoc credis & nō contremiscis? *Credo tibi, ut sup. p. 7.*

Sicut autem is, qui carceri inclusus, damnatusque cum aliis ad mortem, videns hunc illumne à latere suo ad supplicium citari, non ludo fallit tempus, sed rebus suis consultit: ita facito. quòd si verò is veneno vitam finire deberet, ei que septem panes in dies septem dati essent, quorum unus foret veneno infectus; quo sensu, putas, quotidie panem sumeret? Aut si adhiberetur quis epulo, in quo totidem fercula, vnum verò lethale, quanto ex mortis recordatione cum timore ea attingeret? Eundem affectum indue, & Omnem crede diem tibi diluxisse supremum, imò horam, ut tua omnia perfectè facias, juxta illud D. Tho. Alius, ait, est mos Dei, quo omnia opera sua in sūmo bene fecit, similiter & nos diligentiam apponere debemus, ut singula opera nostra, quanto unquā meliùs possumus faciamus; ex omni virtute Domini nostri Jesu Christi, & cum omni desiderio triūphantis & militantis Ecclesiæ, & sub nomine creatoris: quasi tota salus nostra, & omnis laus Dei, & universitatis utilitas ex uno opere dependeat: quasi nunquam ad id opus reversuri, neque opus aliud postmodum

*Quid de
præteritis
superest.*

*Cæsarius
Omnis hora
velut ultima
habenda.
Cyprian.
Simile.*

*S. Th. opusc.
de divinis
moribus.*

*Omnia
perfectè face-
re oportet,
Deumq;
imitari.*

dùm incepturi. Etenim densè cadunt velut in conferta turba mortales, mortis jaculis confecti. Mortem igitur omnibus horis impendentem time, & occasione utere, quæ nunquam, ubi semel abierit, reditura est. *O Rex regum*, ut infra.

*Prov. 1.
Vocationi
Dei paren-
dam.*

Ioh. 8.

1. Reg. 15.

1. Cor. 6.

*Iob. 14.
Brevitas
vitæ.*

PUNCTVM III. Considera occasiones rectè agendi quas jam habes, ac simul inspirationem ad eas non negligendas: etsi etenim vita prorogetur, non tamen tempus in quo Dominus recorderetur nostri. siquidem si, postquam Dominus vocavit, occasionem offerendo, ea à nobis negligatur, justè etiã nos deinde negligit. Vocavi, ait, & tenuistis; extendi manum meam, & non fuit qui respiceret; ego quoque in interitu vestro ridebo. Quid enim dignius, & quid justius? Non audimus? nõ audimur: nõ respeximus? non respicimur. Qui ex Deo est, ait veritas, verba Dei audit; propterea vos non auditis, quia ex Deo non estis. Non audis ergo Deum sic monentem? time itaque ne non sis ex Deo. Audi verò etiã Samuelem Sauli sic intonantem: Pro eo quòd projecisti sermonem Domini, projecit te Dominus, ne sis Rex super Israël. Projicere autem sermonem Domini videtur, qui ad Dei vocem audiendam non se uti debet comparat, torpidè ad orationem & opera pia procedit, atque ita ineptum sese divinis inspirationibus reddit, quas tunc ei Dominus largitus fuisset, quibus-que forsàn, & aliàs non, esset salutem consecutus. Ait enim: In tempore accepto exaudi vi te, diesque nostri non solùm numerati sunt, quoad vitam temporalem, sed etiam sempiternam.

Exercitium pro actionibus piè ac rectè perficiendis.

O Rex regum, & Domine dominantium, numerasti dies nostros qui præteriri non poterunt, & ecce hoc N. tempus mihi poenitentia concessisti. Sed quamdiu hoc erit? Tu scis, amantissime JESV. Quot sunt dies servi tui, quando facies etiam de me iudicium?

judicium? tu scis, & sufficit mihi. Scio non esse meum scire tempora vel momenta, qua pater posuit in sua potestate, Salvator mi, Benedictus sis in aeternum. Sed redimere tempus meum est, quoniam dies nostri pauci & mali, cum verò illud ubi elapsum fuerit, nullo precio redimi, aut recuperari industria aut diligentia possit, te humillimè rogo, o vita anima mea, da mihi ut redimam tempus, emptus à te precio magno. Da, dum lux est, operari salutem meam. Quae autem illa nisi tu lux vera, quae illuminas omnem hominem, ut veniat ad te? Ambulabo igitur ex hoc nunc sic N. N. coram te, dum lucem habeo, & ascendam ad te. Ecce enim, o panis Angelorum, factus es mihi panis viatori, ut ambulem in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei mei Oreb, & suavissimos amplexus tuos. Surgo igitur cum Heliâ, nam grandis mihi restat via, ut perveniam ad te ad quem suspiro.

At quot dies, quibus mercari possum uno verbo regnum tuum? quibus mereri gratiam tuam, & emere mihi à te aurum ignitum charitatis tuae? Eheu, ubi semel hoc momentum, hac hora peregrinationis, quâ iam tibi reconciliari possum, & volo toto corde, transierit, scio, scio, recuperari non poterit. Vbi sunt tot coevi & Sodales mei, & noti N. N? mors eos aut sera, aut praematura abstulit, qui tamen sibi ab aetate aut viribus multos annos promittere videri poterant. Sed improvisum fore adventum tuum illi didicerunt, & nos docuerunt, ut omni hora & hac essem paratus. Summe igitur? & vestem habeo nuptialem charitatis tuae? Certè Domine per gratiam tuam desiderio desidero amare te, adherere tibi, & unum esse tecum. Miserere, & desiderium hoc pauperis servi tui exaudi, quo desidero te suscipere quanto possum affectu, & sic vitam & orationem meam instituire, & omnes actiones meas, quasi ex quolibet opere tota salus mea, & tota laus tua, & universitatis utilitas dependeret, quasi nunquam ad hoc opus reversurus, quasi nullum aliud postmodum incepturus. Itaque sic N. coram te ambulare volo, & perfectus esse, ut inveniam gratiam in oculis tuis. Nô in tempus est jam miserendi, Domine, tempus miserendi venit? Recordare igitur tot miserationum tuarum erga me N. & citò anticipent nos misericordiae tuae. Ecce inclinata est jam dies, ecce venit nox,

S

quando

Applicatio
ad Com-
munionem.

Vanitas
mundi.

Propositiū
seruendi
Deo.

quando amplius nemo poterit operari, venit nox, sed aspirat etiam dies aternitatis, qua non habet occasum, cum te videbo, & IESV, unicum desiderium meum. Quando venies, & sol iustitia, spes mea unica, unica fiducia, unica vita mea? Veni, veni cito, veni, & noli tardare, relaxa facinora plebi tua, libera me à corpore mortis huius, ut in sanctitate & iustitiâ iam seruiam tibi, & moriar, & vivam in aeternum tibi, qui vixisti mihi & mortuus es, & vivis, & me expectas, donec des mihi te, & retribuas mihi. Amen.

Praxis.

PRIMÒ, contemplari aliquando ex editiore, si res ferat, loca quæ Sapiens cap. 5. de vanitate rerum humanarum eleganter dislerit, cogitando quot in urbe istâ vixerint mortales, & ubi jam sint, &c. tum verò id magis afficit, cum rumæ apparent veteres, & casus magnarum urbium oculis, menti que obijciuntur: hâc consideratione vitam tuam ordina.

Catalogum
habe ac me-
moriam a-
micorū mor-
tuorum:

Secundò catalogum habere familiarium & notorum, magnorum maximè virorum, quos dum viverent, suspiciebas, & videre vbi sit homo, & opera ejus: percontari quasi ex iis quid de huius mundi rebus jam sentiant.

Vide occasio-
nes pietatis.

Tertiò, percurrere qualibet hebdomadâ vel mense vitam antea actam, & multa quæ evasimus divinâ misericordiâ pericula; ut ex iis providi officiamur & ferventes.

Quartò, quas occasiones pietatis quisque habuerit & habeat percurrere, maximè si oculos ad alios retrò convertat, & chartas geographicas consideret, maximamque terræ partem & hominum, aut ignorantia aut malitiâ perire.

Cogita horâ
supremam
in omni a-
ctione.

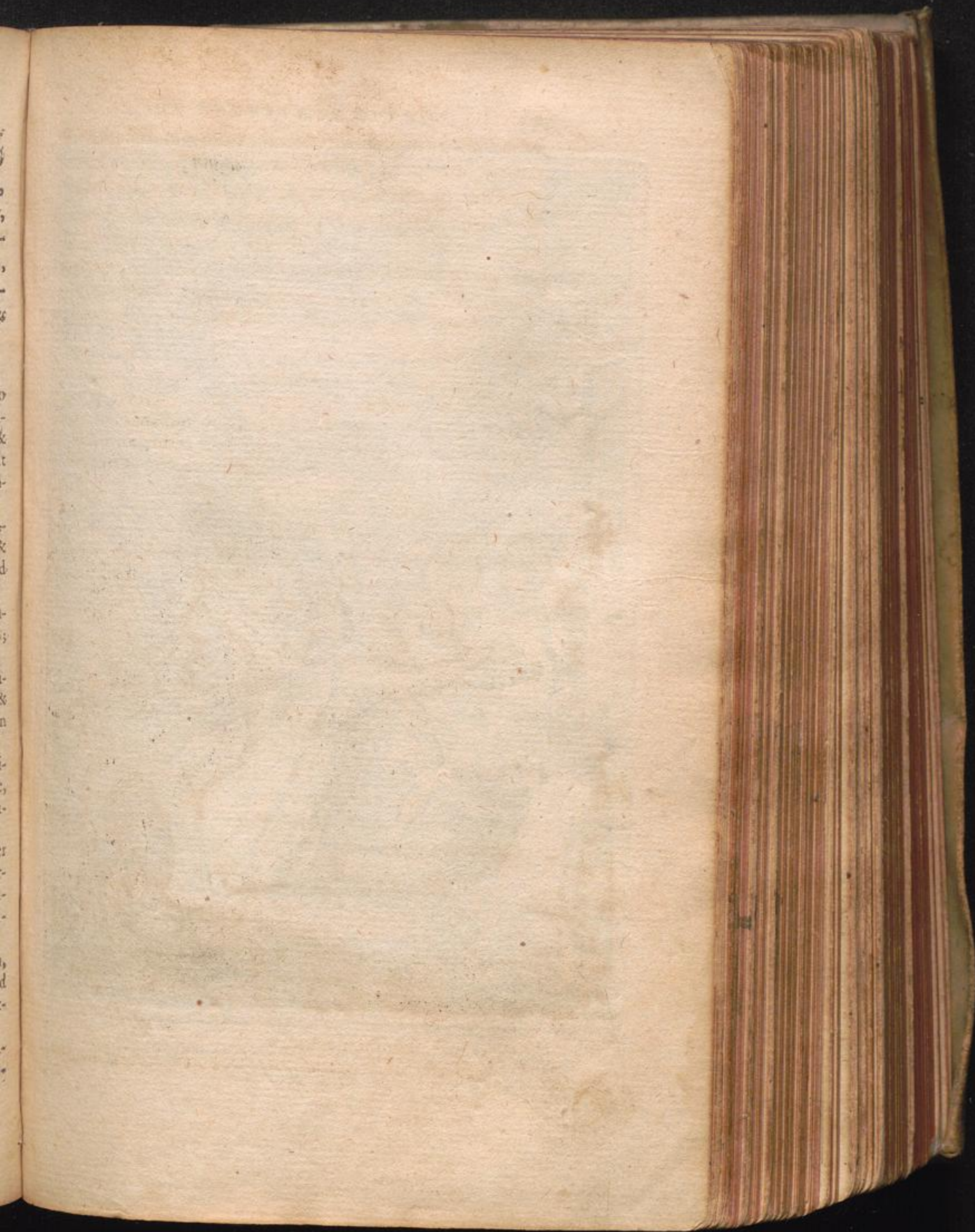
Quintò, aliquando percurrere actiones suas omnes die aliquo solemniori dum officio interest divino, & secum dispicere, an non aliter eas in horâ mortis fecisse voluisset: hoc enim plurimum illuminat intellectum, & voluntatem accendit.

Ordina o-
mnes actio-
nes tuas:

Sextò, sapius, cum dubij hæremus, ut animus ab affectu liber sit & sincerius judicet, cogitare quid jam nos si hæc hora mortis foret, egisse optarem: certè facilè quis hæc ratione induceret animum, ut inimico condonaret, facilè torporem excuteret, Missam debite audiret, conscientiam discuteret, &c.

In actionibus verò ordinandis, hoc in primis observandum, ut non tantum definitæ sint quoad modum, sed etiam quoad tempus: & provideantur bona non solum coram Deo, sed etiam coram omnibus hominibus.

Septimò, sententiam etiâ illam D. Thomæ antè allatam con-
sede-

fidere plurimum iuverit: maximè, ut actiones vitæ præcipuas perfectè exequamur. *Dignatus es, ut sup. pag 10.*

JACULATORIÆ.

Considerando innumeros, qui hâc horâ æternum pereunt, dic affectu magno:

Ne perdas cum impiis, Deus, animam meam, & cum viris sanguinum vitam meam. Psalm. 27.

Quid est homo, quod memor es ejus, aut filius hominis, quoniam visitas eum? Psalm. 8.

Memento, Domine, quia ventus est vita mea; contra folium, quod vento rapitur, ostendis potentiam tuam, & stipulam siccam persequeris? Job. 7. Job. 13.

Ego dixi in dimidio dierum meorum, Ecce nunc coepi.

Adiutor meus esto, ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutaris meus. Isaia 38. Psalm. 26.

DECIMÆ IMAGINIS
ANNOTATIO.

Vide, quæso, pericula tua, & ad pietatis & orationis asylum confuge.

Considera quomodo A mundus, B demon, C peccatum cum D morte te persequantur, & confuge ad crucifixum E Iesum, amantissimè ad se omnes invitantem, cum ait: Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos. Ad F orationem quoque, ac Dei presentiam velut ad asylum te recipe: sic magnus ille G Antonius, & plurimi Sancti viri, orationis armis de hostibus triumpharunt. H Moyses eadem Amalecitas superavit. hos imitare, ac magnis passibus ad Christum contende, ejusque imitationem: omnis enim qui invocaverit nomen Domini salvus erit.